

1 Spørgsmål til Asger

- Er der noget galt i at bruge en Cobb Douglas produktionsfunktion til at estimere en eksternalitet?
- Produktionsfunktion - translog vs. CF?
- Der er helt sikkert et positivt bias i vores model. Er det tilfredsstillende blot at skrive sig ud af det, eller skal der korrires på en eller anden måde. Bemærk, at vi kun har tilgang til private byerhverv.
- Hvad skal vores policy være?
 - a. Planloven: placering af virksomheder, bystørrelsen, 3D-byer ...
 - b. Klyngepolitik. Hvilke og hvor store er effekterne af disse?
 - c. Government-bashing...
 - d. Hvor meget skal artiklen/resume være en opsummering af opgaven? Og hvor meget skal det være et forsøg på at få noget i avisen? De to kan være vanskelige helt at samstemme.
 - * Vores umiddelbare ide ligger i at sige, at regeringen måske er lidt i konflikt med sig selv, når den på den ene side prøver at fremelske klyngestrategier (agglomerationer) i et videns og forskningsøjemed, mens den sender videnstunge arbejdspladser ud i provinsen ved udflytning af statslige arbejdspladser.

Hermed en analyse og vurdering af produktivitetsudfordringer særligt i Region sjælland

2 Indledning

Vi er interesserede i at undersøge, om der kunne være uudtømte effekt ved fra urbanisering i region Hovedstaden set i forhold til region Sjælland.

2.1 Motivation

Der er store forskelle i timeproduktiviteten mellem region Sjælland og region Hovedstaden. En del af disse forskelle skyldes ganske givet branchesammensætning, hvor mere produktive brancher fylder mere i region Hovedstaden end de gør i region Sjælland. Men det kan ikke forklare det hele.

Hvis man i stedet sammenligner samme brancher og dermed ser på, hvad produktivitsforskellen måtte være her, da vil det være muligt at udrede om der gives urbane produktivitetseffekter. Dette kalder vi for *urban learning*.

3 Teori

3.1 Agglomeration

I dette afsnit vil vi gennemgå den økonomiske teori bag agglomeration og baggrunden for, hvorfor agglomeration påvirker produktivitet. Introduktionen til begrebet er primært baseret på baggrund af bogen "*Economics of Agglomeration*" (2013) af Fujita og Thisse.

og

Agglomerationsøkonomi betegner en positivt eskternalitet som opstår, når økonomiske agenter (personer og virksomheder) drager nytte af være fysisk tæt på hinanden. Denne effekt Teorisk kan denne effekt opstå af flere forskellige årsager.

Et større og tættere arbejdsmarked som betyder bedre matching mellem arbejdsudbuddet og virksomhedens efterspørgsel af arbejdskraft. Endvidere tillader et stor arbejdsmarked også mere specialisering af arbejdsudbuddet. Dette sker både fordi arbejdskraften har mulighed for at akkumulere human kapital, men også fordi arbejderne har mulighed for at drage nytte af hinandens human kapital.

Fælles brug af leverandører og infrastruktur. Virksomheder kan drage nytte af flere om at efterspørge mellemvare eller infrastruktur som kræver store faste

omkostning. Dette kunne eksempelvis være en havn, hvor en stor efterspørgsel gør det muligt og rentabelt for en levendør at foretage investering i nye, og mere effektive, terminaler. På samme måde kan producerer mindske diversiteten af deres produktporteføljer, og dermed få produktivtetsforbedring gennem specialisering og skala økonomi.

Produktivitetforbedring gennem vidensdeling. Spillover af viden kan ske under formelle og uformelle rammer. De formelle rammer kan dannes gennem fx konferencer, forskningsnetværk, konsulenter eller samarbejde virksomheder imellem. De uformelle rammer sker gennem arbejdskraften. Arbejdskraften kan få ny viden mellem netværk, eller når medarbejdere skifter job, således at en ny virksomhed kan drage nytte af medarbejdernes viden og læring. [?]

Effekterne ved agglomeration bliver ofte opdelt i to teoretiske klasser: *lokaliseringsekonomi* og *urbaniseringsekonomi*. Lokaliseringsekonomi er et begreb der bruges når koncentration af ensartet industrier er stor. Ensartet virksomheder som er placeret geografisk tæt på hinanden kan drage fordel af teknologiske fremskridt hos hinanden, således at en klynge af virksomheder specialiseres og dermed får en komparativfordel i særlige produktioner. Dette gør virksomhederne mere produktive og kan forklare produktivitetsvækst i industrielle distrikter. Det andet begreb, urbaniseringsekonomi, handler i højere grad om de positive effekter som opstår når virksomheder og arbejdskraften koncentrerer sig geografisk, men begge karakteriseret som alsidige. Alsidigheden betyder at brancher kan drage nytte af hinandens teknologiske fremskridt, general markedsstørrelser og fælles infrastruktur. Studier som beskæftiger sig med de to effekter separat peger på, at effekterne ved lokaliseringsekonomi typisk er størst, mens at videnstunge service virksomheder oplever positive effekter ved urbanisering [?]. I denne opgave vil vi ikke skelne mellem disse to typer for agglomeration, men som et begreb der indeholde effekter både fra lokalisering og urbanisering.

Der kan dog også opstå negative effekter ved agglomeration.

Negative effekter ved agglomeration

Agglomeration kan også øges ved bedre infrastruktur for på den måde at mindske den fysiske afstand mellem byer og mennesker

lokaliseringsøkonomi og urbanisering, forskel mellem de to. Vores mål adskiller ikke de to. I meta-analysen skriver de at det ikke gør den store forskel overordnet

3.2 Produktivitetskommissionen

3.3 Debatindlæg fra CE

4 Metode

4.1 Måling af agglomerationseffekter med effektiv tæthed

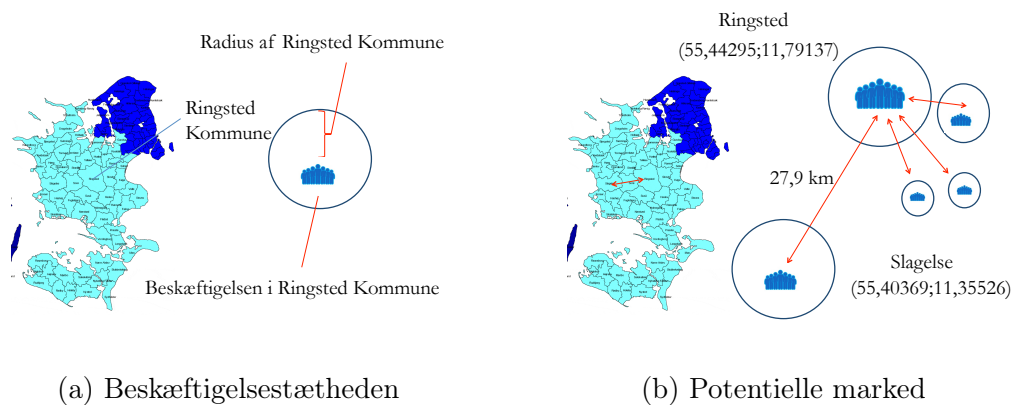
Der findes flere fremgangsmetoder når agglomerationseffekter skal estimeres. Fælles for metoderne er at danne et mål som skal repræsentere skala af økonomiske aktivitet i en geografisk kontekst, indgå som variable i estimationen af produktiviteten og dermed modellere eksternaliteten ved agglomeration. I meta-analysen [?] gennemgår forfatterne evolutionen af disse forskellige metoder. De tidligste eksempler fokuserede udelukkende på lokale byeffekter og beror på indbyggertal. Problemet ved disse mål er, at indbyggertal i et givent område ikke alene er et udtryk for den stedsbestemte økonomiske aktivitet, men indbyggertallet vil også være et udtryk for bystørrelser.

Sidenhen blev beskæftigelsestætheden introduceret. Fordelen ved dette mål er at den lokale beskæftigelse mere isoleret udtrykker den økonomiske aktivitet, og derved er et bedre mål for produktivitetsfordele. Tæthedsaspektet gør også målet robust overfor størrelsesforskellige områder imellem.

Fælles for begge mål er, at der implicit i målene er en antagelse om afgrænsede markeder, områder imellem. Dette betyder, at områdernes relative afstand ingen betydning har, og områderne kan ikke drage nytte af hinandens markeder, og derved opnå spillover effekter. Spillover effekter i form af større arbejdsmarkeder mht. matching, vidensdeling eller specialisering. For både at tage højde for skalaen af

økonomisk aktivitet og nærheden af andre lokaløkonomier eller markeder udviklede nogle studier en anden metode.

Dette ses blandt andet i studiet [?]. Her introducere Graham en parameter, effektiv tæthed, som måler den økonomiske aktivitet i et område, ift. beskæftigelsestætheden, og områdets relative geografisk afstand til andre økonomiske områder ift. deres repsektive beskæftigelsestætheden. Med andre ord indfanger parameteren effekt ved den relative afstanden til andre potentielle markeder, således forsvinder den implicitte antagelse om afgrænsning områderne i mellem, og målet tillader en afsmittende effekt ved agglomeration. To nærliggende områder med høj beskæftigelsestæthed for altså lov til at drage fordel af hinanden, men effektive tæthed er aftagende i afstand. Parameterens formål er altså at indfange de samlede agglomerationseffekter, og skelner derfor ikke mellem lokaliserings- og urbaniseringsøkonomi. Hvor fordele ved lokaliseringsøkonomi tilsiger vidensspillover gennem en koncentration af ensartet industri. Mens fordelene ved urbaniseringsøkonomi baserer sig på vidensspillover gennem diversitet og massen af forskellighed. Selv om dette selvfølgelig kan være interessant, så fastslår Graham at dette ikke har den store effekt når man ønsker at estimere den samlede eksternaliteten ved agglomeration med henvisning til et tidligere studie lavet af Graham selv.

Figur 1: Caption here

Til vores analyse har vi valgt, at konstruere parameteren effektiv tæthed, ED , i tråd med Grahams metode jf. [?]. Fremgangsmetoden kan med fordel forklares med et eksempel som illustreret i figur ?? . Vi tager de enkelte kommuner, her Ringsted

Kommune, og benytter antal af registerbaseret beskæftigelse efter arbejdssted¹ til skalaen af den økonomiske aktivitet. For at udregne tætheden af beskæftigelsen i Ringsted Kommune, finder vi forholdet mellem beskæftigelsen i kommunen og kommunens størrelse målt på radius kilometer, det betyder at vi implicit antager at kommunerne er cirkelformet. Når vi kender arealet på kommunerne, kan vi blot udregne radius ved hjælp af formlen for radiusen af en cirkel. Denne antagelse viser sig nyttig, når vi skal udregne den relative afstand kommunerne og deres økonomiske aktivitet i mellem. Derefter skal vi bestemme midtpunkterne alle kommunerne, for så at udregne beskæftigelsen per afstandskilometer til alle de 97 andre kommuners midtpunkt.

ED måler altså den agglomeration som hver virksomhed oplever givet deres placering i Danmark. Første led er selve agglomerationen i hjemkommunen, j , mens andet led er den agglomerationseffekt virksomhederne oplever fra resten af landets kommuner som er faldende i afstand. Virksomhederne i Ringsted Kommune påvirkes altså positivt af en høj beskæftigelse i hjemmekommune, samtidigt påvirkes virksomhederne relativt mere af en høj beskæftigelse i nærliggende kommuner, såsom Slagelse, forhold til jyske kommuner. En væsentlig afgrænsning i vores mål er, at vi ikke tilader agglomerationseffekter på tværs af landegrænser. Det betyder at byer som Flensborg og Malmø ikke indgår i analysen, men pendlerne som rejser på tværs af landene for at arbejde indgår i beskæftigelsen. Hvis agglomerationseffekter skal indgå i evalueringen af national politik initiativer er tabet ved denne forsimpelse ikke stor - hvis derimod fordelene ved en Øresundsbro eller Fermenforbindelse skal evalueres kan analysen med fordel udvides. Den effektive tæthed kan opskrives på følgende vis:

$$ED_t^j = \frac{L_t^j}{Radius_j} + \sum_{k=1}^{k \neq j} \frac{L_t^k}{d_{kj}}, \quad Radius_j = \sqrt{\frac{A_j}{\pi}} \quad (1)$$

hvor d_{kj} er afstanden mellem kommune k og j .

For at finde afstandene mellem alle 98 kommuner i Danmark, benytter vi en såkaldt API. En API gør det muligt at automatisere forespørgelser til en server, i dette

¹Registerbaseret arbejdsstyrke, beskæftigelse, tabel RAS301, Danmarks Statistik

tilfælde til servicen Google Maps gennem programmet R. Ved at sende navnet på kommune returnerer Google Maps en lokation i form af koordinat i breddegrader og længdegrader. Vi antager at denne lokation er det approksimative økonomiske midtpunkt af en given kommune.

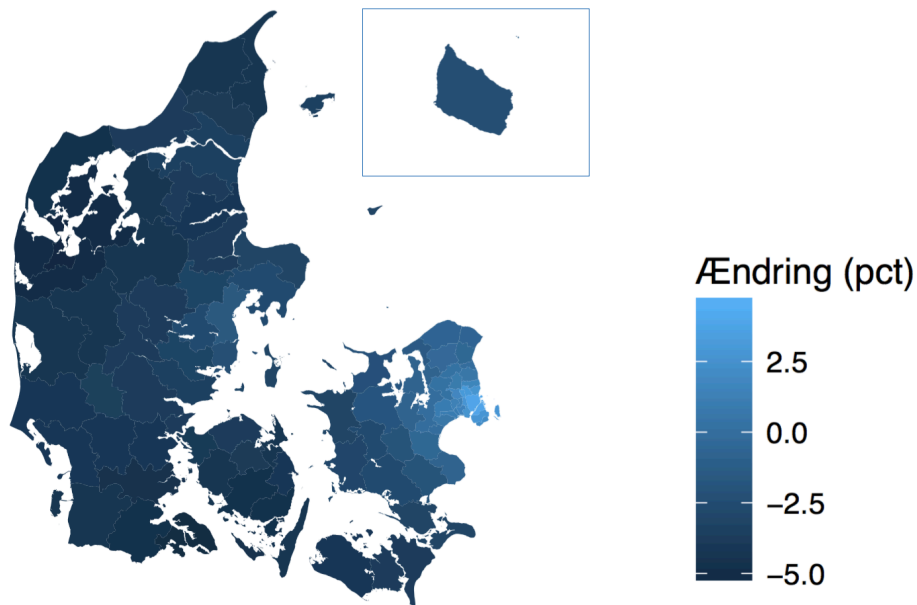
Dernæst udregner vi afstanden mellem to kommuners koordinater vha. Haversine-formel². Haversine-formel beregner den korteste afstanden mellem to punkter på en sfære, hvilket netop giver fulgfulgt mellem to kommunernes midtpunkter. Således kan vi udregne afstandene på kryds og tvær af alle kommuner i en 98×98 symmetrisk matrice. Her er det vigtigt at pointere, at vores afstandsmål ikke tager hensyn til den faktiske kørselsafstand mellem to kommuner. Dette betyder at tolkning af parameteren er den procentvise produktivitetsgevinsten hvis afstanden mellem virksomheder/arbejdskraften mindske med en procent.

Vi udregner ED for perioden 2008-2015³. Hvis vi betragte gennemsnittet af variabelen i løbet af perioden, ser vi at de kommuner som er placeret i hovedstadsområdet har den højste værdi. Dette skyldes den høje tæthed af beskæftigelse i København og Frederiksberg. Frederiksberg, Rødovre og København har de tre højste værdi, efterfulgt af de andre kommuner i Storkøbenhavn. Yderligere se vi nogle af de større midtsjællandske kommuner også drager fordel af deres relative afstand til hovedstadsområdet. Aarhus er placeret som nummer 32, efterfulgt af nogle nabokommuner såsom Skanderborg og Odder. Fyns og midtjyllands kommuner findes midt på listen. Den lave ende af listen er kendetegnet ved kommuner, vis placering ofte betegnes som værende i den rådne banan. Det er kommuner som er placeret tæt på den jyske vestkyst. Dette er kommuner såsom Frederikshavn, Hjørring Thisted og Lemvig. I bunden af listen finder vi Bornholm og Læsø som 'staffes' for både at have en tynd beskæftigelsestæthed og deres geografiske placering.

Hvis vi betragter ændringen i effektiv tæthed fra 2008 og 2015 tegner der sig en klart billed af urbanisering omkring hovedstaden. Dette er illustreret på Danmarks-kortet i figur ???. Region Hovedstaden er som en den eneste region, hvor den effektive tæthed har udviklet sig positivt. Aarhus og de omkringliggende kommuner er næsten uændret i perioden, altså neutral eller svag mindske af effektiv tæthed.

²Skriv en lille historie

³En oversigt over effektiv tæthed i perioden 2008-2015 for alle 98 kommuner findes i Appendix

Figur 2: Ændring i effektiv tæthed i Danmark 2008-2015, pct.

De kommuner hvor udviklingen har været mest negativ på tværs af den 'rødne banan', altså Midt og Vestjylland, Sønderjylland, Fyn og Sydsjælland.

4.2 Metode

For at kunne måle agglomerationens effekt for danske virksomheder estimerer vi en *agglomerationselasticitet* ved at estimere en produktionsfunktion for virksomheder i private byerhverv. Derved er det muligt at vurdere indenfor hvilke områder agglomeration betyder mest relativt til andre brancher – og i givet fald hvor meget. På den måde kan vi estimere, hvor meget agglomeration betyder for virksomhedernes værditilvækst, eller med andre ord: Hvor meget af den generede værditilvækst i danske virksomheder skyldes arbejdskraften effiente densitet?

5 Estimation af produktionsfunktionen

For at kunne svare på dette har vi estimeret en produktionsfunktion for virksomhederne – fordelt efter forskellige branchegrupperinger. Følgende afsnit forklarer metoden, vi har valgt til at bestemme effekten af agglomeration.

Vi antager, at virksomhedernes produktion følger en Cobb-Douglas funktion.

$$Y_{it} = A_t K_{it}^{\beta_k} L_{it}^{\beta_l} ED_{it}^{\beta_{ed}} \quad (2)$$

ED_{it} er arbejdskraftens *efficiente densitet*, der for den enkelte virksomhed indgår som en eksternalitet. Transformeret til logaritmisk form er virksomhedens produktion derfor givet ved følgende relation:

$$y_{it} = \alpha_t + \beta_l l_{it} + \beta_{ed} ed_{it} + \beta_k k_{it} + \epsilon_{it} \quad (3)$$

hvor y er virksomhedens værditilvækst, l_{it} er virksomhedens input af arbejdskraft og k_{it} er virksomhedens input af kapital. Målet er således at estimere β_{ed} , der er vores agglomerationselasticitet.

Hvis vi estimerede (??) ved hjælp af OLS, skulle vi for at få et konsistent resultat kræve, at virksomhedernes brug af fx arbejdskraft skulle være uafhængigt af hinanden. Men da vi må formode, at virksomheder med høj produktivitet anvender mere arbejdskraft og kapital end andre, siger vi derfor, at modellen udtrykt ved (??) har et endogenitetsproblem.

Litteraturen fremstiller flere metoder til at korrigere for dette; vi har valgt at følge Levihnsen og Petrins metode [?], der benytter virksomhedernes forbrug af mellemvarer i produktionen til at kontrollere for endogenitetsproblemet. I vores model er metoden udvidet med en parameter for agglomerationen, nemlig $\beta_{ed} ed_{it}$.

Levihnsen og Petrins metode foregår i to trin [?, p. 115ff.]. Første trin består i at finde et konsistent estimat for de frie variable i modellen, her β_l og β_{ED} . Modellen

er følgende⁴.

$$y_t = \beta_0 + \beta_l l_t + \beta_{ed} ed_t + \beta_k k_t + \beta_t m_t + \omega_t + \eta_t \quad (4)$$

hvor m_t er virksomhedernes forbrug af mellemvarer. Modellens residualer deles på i to dele, $\omega_t + \eta_t$. η_t angiver den del af residualet, der er uafhængigt af kapital, mens ω_t er den del af residualet, der skaber det ovennævnte endogenitetsproblem. Det betyder, at metodens grundlæggende formål er, at korrigere for det bias, der opstår gennem den endogene del af residualet, ω_t .

Levinson og Petrin foreslår brug af mellemvarer som proxyvariabel for det ukontrollerede produktivitetsskock i ω_t . Intuitionen bag dette resultat er, at for enhver given mængde af kapital i virksomheden, vil virksomheder med høj produktivitet skruer op for produktionen – og dermed også for mellemvareforbruget, fx energi. Denne mellemregning er en måde at korrigere for effekten af ω_t på kapital, hvis vi kan påvise en markant positiv sammenhæng mellem ω_t og virksomhedernes forbrug af mellemvarer.

Levinsohn og Petrin antager, at m_t er en funktion af kapital og ω_t , $m_t = m(k_t, \omega_t)$, og viser, at denne funktion under visse betingelser er monotont stigende i ω_t [?, 322-323]. Når dette er tilfældet, kan funktionen inverteres, og det uobserverede led ω_t kan udtrykkes som en funktion af to observerede størrelse, kapital og mellemvarer.

$$\omega_t = \omega(k_t, m_t) \quad (5)$$

$$y_t = \beta_l l_t + \beta_{ed} ED_t + \phi(k_t, m_t) \quad (6)$$

$$\phi(k_t, m_t) \equiv \beta_0 + \beta_k + \omega(k_t, m_t)$$

Som approksimering af $\omega(k_t, m_t)$ benytter Levinsohn og Petrin sig af et 3. grads polynomium interaktionsled mellem kapital og mellemvarer. Det indsættes i (??),

⁴Fodtegnet i er udeladt af hensyn til overskuelighed, selvom estimationen foretages på panel-data.

hvormed β_l og β_{ed} kan estimeres nonlinearært.

$$y_t = \beta_l l_t + \beta_{ed} E D_t + \delta_0 + \sum_{i=0}^3 \sum_{j=0}^{3-i} d_{ij} k_t^i m_t^j \quad (7)$$

Ved estimering af (??) ved brug af OLS har vi estimatorer for β_l og β_{ed} , der er konsistente. Bemærk at $\delta_0 \neq \beta_0$ da den sidste gemmer sig i interaktionen i 3. gradspolynomiet i (??). Dette afslutter det første trin.

Formålet med det andet trin er at finde et konsistent estimat for β_k . Ved at benytte β_l og β_{ed} fra estimering af (??), kan vi finde et estimat for $\hat{\phi}$ på følgende måde

$$\hat{\phi} = \hat{v}_t - \hat{\beta}_l l_t - \hat{\beta}_{ed} e d_t \quad (8)$$

$$= \hat{\delta}_0 + \sum_{i=0}^3 \sum_{j=0}^{3-i} \hat{d}_{ij} k_t^i m_t^j - \hat{\beta}_l l_t - \hat{\beta}_{ed} e d_t \quad (9)$$

Fra (??) kan vi dermed finde et estimat for ω_t :

$$\hat{\omega} = \hat{\phi} - \beta_k^* k_t \quad (10)$$

hvor β_k^* er et initialt gæt for β_k . Ifølge Levihnson og Petrin kan det antages, at ω_t følger en markov proces, som de nonlinenært estimere ved hjælp af et 3. grads polynomium.

$$E[w_t | w_{t-1}] = \gamma_0 + \gamma_1 \omega_{t-1} + \gamma_2 \omega_{t-1}^2 + \gamma_3 \omega_{t-1}^3 + \epsilon_t \quad (11)$$

Et estimat for β_k findes nu gennem en golden section optimerings rutine på følgende kvadrat ved at minimere følgende kvadrat:

$$\min_{\beta_k^*} \left(v_t - \hat{\beta}_l l_t - \hat{\beta}_{ed} e d_t - \beta_k^* k_t - E[w_t | w_{t-1}] \right)^2 \quad (12)$$

$\hat{\beta}_k$ estimeres iterativt igennem (??) og (??), der bidrager til (??). Standardafvigelser og varians-kovariansmatricen benyttet til Wald-test for konstant skalaafkast findes ved hjælp af bootstrapping.

Bootstrapping Da (??) skaber et estimat af $\hat{\beta}_k$ på baggrund af en kompliceret optimerings procedure, er det derfor ikke muligt at udregne analytiske værdier for standardafvigelse. Derfor benytter Levinsohn og Petrin sig af bootstrapping, der er en såkaldt *resampling* metode.

Bootstrapping udregner parameterestimerne for modellen ud fra en stikprøve med tilbagelægning på samme størrelse som datasættet. Når dette gøres tilpas mange gange, kan standardafvigelse for disse estimer, der laves på baggrund af de gentagne stikprøver, benyttes som konsistente standardafvigelse for vores variable i modellen.

Da vores model er kompliceret og i nogen grad komputeringstung har vi valgt at benytte 50 iterationer til at konstruere standardafvigelse præsenteret i tabel ???.

6 Estimation

Vi ønsker at estimere følgende output dataset

$$\ln Y_{it}^{pj} = \alpha_0^p + \ln K_{it} + \ln L_{it} + ED_t^j + \omega_t^p \quad (13)$$

hvor i er virksomhedsindeks, p kommuneindeks, t angiver tidspunkt i år og j angiver kommune.

7 Praktisk case/vinkel

8 Diskussion

Forslag: Kvalitetsjustering af beskæftigelsen i ED og lag værdier af ED

9 Konklusion

Kvalitetsjusteret arbejdskraft

Levinson og Petrin Hvad nu hvis jeg skriver nog

Syntaksen for at citere er [?, pp. 211ff.].

Litteratur

- [1] Daniel J Graham. Agglomeration, productivity and transport investment. *Journal of transport economics and policy (JTEP)*, 41(3):317–343, 2007.
- [2] James Levinsohn and Amil Petrin. Estimating production functions using inputs to control for unobservables. *The Review of Economic Studies*, 70(2):317–341, 2003.
- [3] Patricia C Melo, Daniel J Graham, and Robert B Noland. A meta-analysis of estimates of urban agglomeration economies. *Regional science and urban Economics*, 39(3):332–342, 2009.
- [4] Amil Petrin, Brian P Poi, James Levinsohn, et al. Production function estimation in stata using inputs to control for unobservables. *Stata journal*, 4:113–123, 2004.
- [5] Peter Birch Sørensen, Carl-Johan Dalgaard, Agnete Gjersing, Hans Nikolaisen, Agnete Raaschou-Nielsen, Philipp Schröder, Jan Rose Skaksen, Birgitte Sloth, and Anders Sørensen. *Infrastruktur*. 2014.